

Inna strona postępowania: Slovenský futbalový zväz

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy organ krajowy postępuje zgodnie z celem art. 47, a w szczególności jego ust. 1 lit. a) i ust. 4, dyrektywy 2004/18/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi, w przypadku gdy stwierdza, że oferent biorący udział w zamówieniu, którego wartość szacuje się na 3 mln EUR, nie spełnia kryteriów wyboru dotyczących sytuacji ekonomicznej i finansowej, podczas gdy dostarczone przez niego honorowe oświadczenie oraz przesłana przez jego bank deklaracja świadczą o tym, że jest w stanie pobierać środki pieniężne na podstawie pożyczki bankowej bez określonego celu do limitu, którego wysokość przekracza wartość zamówienia?
- 2) Czy zachowanie banku w sektorze usług bankowych państwa członkowskiego, który w zobowiązaniu do udzielenia pożyczki uzależnia udostępnienie wnioskowanych funduszy od spełnienia warunków przyznania pożyczki, które nie zostały określone bardziej szczegółowo w umowie pożyczki w czasie procedury udzielania zamówienia, stanowi uzasadnioną przyczynę w rozumieniu art. 47 ust. 5 dyrektywy 2004/18 uniemożliwiającą oferentowi przedstawienie dokumentów wymaganych przez instytucję zamawiającą, wobec czego wspomniany oferent będzie mógł wykazać swoją sytuację ekonomiczną i finansową poprzez honorowe oświadczenie poświadczające, że umowa pożyczki między nim a jego bankiem jest wystarczająca?
- 3) Czy można uznać, że sąd krajowy ma do czynienia z obiektywną przeszkodą uniemożliwiającą mu zastosowanie się do art. 47 akapit pierwszy i drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w związku z art. 1 ust. 1 i art. 2 ust. 3, 6, 7 i 8 dyrektywy 89/665/EWG⁽²⁾ Rady z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane, jeżeli musi wydać orzeczenie w przedmiocie skargi wniesionej przez oferenta odrzuconego w drodze decyzji organu administracyjnego w dziedzinie zamówień publicznych, podczas gdy realizacja poszczególnych zamówień zostało prawie zakończona przez oferenta, którego oferta została wybrana?

⁽¹⁾ Dz.U. L 134, s. 114; wyd. specj. 06/007, s. 132.

⁽²⁾ Dz.U. L 395, s. 33; wyd. specj. 06/001, s. 246.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 3 grudnia 2015 r. w sprawie T-628/14, Hewlett Packard Development Company/EUIPO, wniesione w dniu 11 lutego 2016 r. przez Hewlett Packard Development Company LP

(Sprawa C-77/16 P)

(2016/C 270/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Hewlett Packard Development Company LP (przedstawiciele: T. Raab, Rechtsanwalt, H. Lauf, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Postanowieniem z dnia 26 maja 2016 r. Trybunał Sprawiedliwości (dziesiąta izba) stwierdził niedopuszczalność odwołania.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania) w dniu 25 lutego 2016 r. – N Luxembourg 1/Skatteministeriet

(Sprawa C-115/16)

(2016/C 270/28)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: N Luxembourg 1

Strona pozwana: Skatteministeriet

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 1 ust. 1 dyrektywy 2003/49/WE⁽¹⁾ w związku z jej art. 1 ust. 4 należy interpretować w ten sposób, że objęta zakresem zastosowania art. 3 tej dyrektywy spółka będąca rezydentem państwa członkowskiego, która w okolicznościach takich jak okoliczności rozpatrywanej sprawy otrzymuje odsetki od spółki zależnej z innego państwa członkowskiego, jest „właścicielem” tych odsetek w rozumieniu tej dyrektywy?
 - 1.1. Czy pojęcie „właściciel [odsetek]” użyte w art. 1 ust. 1 dyrektywy 2003/49/WE w związku z jej art. 1 ust. 4 należy interpretować zgodnie z odpowiadającym mu pojęciem użytym w art. 11 modelowej konwencji podatkowej z 1977 r.?
 - 1.2. Jeśli na pytanie 1.1. należy odpowiedzieć twierdząco, czy pojęcie to należy zatem interpretować jedynie z uwzględnieniem komentarzy do tego art. 11 modelowej konwencji podatkowej z 1977 r. (pkt 8), czy też przy dokonywaniu tej wykładni tej można zastosować późniejsze komentarze, m.in. te dokonane w dodatkach z 2003 r. w przedmiocie „spółek pośredniczących” (pkt 8.1, obecnie pkt 10.1), czy też te dokonane w dodatkach z 2014 r. w przedmiocie „obowiązków umownych i wynikających z przepisów prawnych” (pkt 10.2)?
 - 1.3. Jeśli komentarze z 2003 r. mogą zostać zastosowane przy dokonywaniu tej wykładni, czy warunkiem uznania spółki za niebędącą „właścicielem [odsetek]” w rozumieniu dyrektywy 2003/49/WE jest stwierdzenie rzeczywistego przepływu środków do podmiotu uznanego w państwie, w którym spółka dokonująca wypłaty odsetek jest rezydentem, za „właściciela” rozpatrywanych odsetek, a jeśli tak – czy dalszym warunkiem tego uznania jest stwierdzenie, że ten rzeczywisty przepływ miał miejsce w ścisłym związku czasowym z wypłatą odsetek czy też miał postać wypłaty odsetek?
 - 1.3.1. Jakie znaczenie ma w tym względzie to, czy pożyczka została udzielona za pomocą kapitału akcyjnego, czy rozpatrywane odsetki są dopisywane do kapitału („rolled up”), czy spółka otrzymująca odsetki przekazała je następnie w obrębie grupy do będącej rezydentem w tym samym państwie członkowskim spółki dominującej mając na celu optymalizację wyników pod względem podatkowym zgodnie z obowiązującymi w tym państwie przepisami, czy rozpatrywane odsetki zostały następnie przekształcone w kapitał spółki udzielającej pożyczki, czy odbiorca odsetek ma umowny lub wynikający z przepisów prawa obowiązek do przekazania ich innemu podmiotowi oraz to, czy znaczna część podmiotów uznanych w państwie, w którym spółka dokonująca wypłaty odsetek jest rezydentem, za „właścicieli odsetek”, jest rezydentami w innych państwach, również członkowskich, z którymi Dania zawarła umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania, efektem czego zgodnie z duńskim ustawodawstwem jest brak podstawy do pobrania podatku u źródła, jeśli te podmioty były pożyczkodawcami i otrzymały odsetki w sposób bezpośredni?
 - 1.4. Jakie znaczenie dla rozpatrzenia kwestii, czy spółkę otrzymującą odsetki można uznać za ich „właściciela” w rozumieniu dyrektywy ma to, że sąd odsyłający po dokonaniu oceny okoliczności faktycznych stwierdzi, iż spółka otrzymująca odsetki – pomimo tego, że nie jest ani umownie, ani na podstawie przepisów prawa zobowiązana do dalszego przekazania otrzymanych odsetek innemu podmiotowi – nie ma „pełnego” prawa do „korzystania i pobierania korzyści” z odsetek o którym mowa w sporządzonych w 2014 r. komentarzach do modelowej konwencji podatkowej z 1977?
2. Czy powołanie się przez państwo członkowskie na art. 5 ust. 1 dyrektywy o stosowaniu w przypadku zwalczania nadużyć przepisów krajowych czy też na art. 5 ust. 2 wiąże się z przyjęciem założenia, że to państwo członkowskie przyjęło szczególny przepis wykonawczy do art. 5 dyrektywy czy też że w tym prawie krajowym ustanowione zostały powszechnie obowiązujące przepisy czy też zasady dotyczące nadużyć i oszustw podatkowych oraz uchylania się od opodatkowania, które mogą być interpretowane zgodnie z tym art. 5?

- 2.1. Jeśli na pytanie 2 należy odpowiedzieć twierdząco, czy § 2 ust. 2 lit. d) duńskiej ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, zgodnie z którym ograniczony obowiązek podatkowy w zakresie dochodu z odsetek nie obejmuje „odsetek zwolnionych z opodatkowania [...] z tytułu dyrektywy 2003/49/WE w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązаныmi spółkami różnych państw członkowskich”, można uznać za taki szczególny krajowy przepis, o którym mowa w art. 5 dyrektywy?
3. Czy postanowienie zawarte w podpisanej przez dwa państwa członkowskie umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania sporządzonej zgodnie z modelową konwencją OECD, zgodnie z którą opodatkowanie odsetek jest uzależnione od tego, czy spółkę otrzymującą odsetki można uznać za ich właściciela stanowi oparty na umowie przepis niezbędny do zapobiegania nadużyciom finansowym, o którym mowa w art. 5 dyrektywy?
4. Czy zgodnie z dyrektywą 2003/49/WE mamy do czynienia z nadużyciem w sytuacji, gdy w państwie członkowskim, w którym spółka dokonująca wypłaty odsetek jest rezydentem, odliczanie podatku w przypadku odsetek jest dozwolone, a odsetki te nie podlegają opodatkowaniu w tym państwie członkowskim, w którym rezydentem jest spółka je otrzymująca?
5. Czy państwo członkowskie, które nie chce uznać tego, że spółka z innego państwa członkowskiego jest właścicielem odsetek, i podnosi, że ta spółka z innego państwa członkowskiego jest sztucznie stworzoną spółką pośredniczącą, jest zgodnie z dyrektywą 2003/49/WE czy też art. 10 WE zobowiązane do udzielenia informacji, kogo w tej sytuacji państwo to uznaje za właściciela [odsetek]?
6. Jeśli będąca rezydentem w danym państwie członkowskim spółka (dominująca) nie może w danym przypadku zostać uznana, w związku z dyrektywą 2003/49/WE, za zwolnioną z opodatkowania u źródła odnośnie odsetek otrzymanych od spółki (zależnej) będącej rezydentem w innym państwie członkowskim, a spółka dominująca w tym drugim państwie członkowskim jest uznana za objętą w nim w zakresie tych odsetek ograniczonym obowiązkiem podatkowym, czy art. 43 WE w związku z art. 48 WE wyklucza ustawodawstwo, zgodnie z którym to drugie państwo członkowskie nakłada na (zależną) spółkę zobowiązaną do potrącenia podatku u źródła wymóg uiszczenia odsetek za zwłokę o wyższej stawce niż stawka odsetek za zwłokę wymaganych w państwie członkowskich w przypadku skierowania wierzytelności podatkowej dotyczącej podatku dochodowego od osób prawnych (obejmującej m. in. dochód z odsetek) wobec spółki będącej rezydentem tego samego państwa członkowskiego?
7. Jeśli będąca rezydentem w danym państwie członkowskim spółka (dominująca) nie może w danym przypadku zostać uznana, w związku z dyrektywą 2003/49/WE, za zwolnioną z opodatkowania u źródła odnośnie odsetek otrzymanych od spółki (zależnej) będącej rezydentem w innym państwie członkowskim, a spółka dominująca w tym drugim państwie członkowskim jest uznana w tym państwie członkowskim odnośnie tych odsetek za podatnika objętego ograniczonym obowiązkiem podatkowym, czy art. 43 WE z związku z art. 48 WE (bądź też art. 56 WE), razem lub każdy z osobna, wyklucza ustawodawstwo, zgodnie z którym,
- a) to inne państwo członkowskie nakłada na spółkę wypłacającą odsetki obowiązek potrącenia podatku od odsetek u źródła oraz odpowiedzialność wobec organów publicznych za niepobrany u źródła podatek, jeśli nie ma takiego obowiązku potrącenia podatku u źródła w przypadku, gdy spółka otrzymująca odsetki jest rezydentem w tym innym państwie członkowskim?
- b) spółka dominująca w tym innym państwie członkowskim nie ma obowiązku płacenia zaliczek na podatek dochodowy od osób prawnych przez dwa pierwsze lata podatkowe, lecz może zacząć płacić ten podatek dopiero znacznie później niż data wymagalności podatku potrącanego u źródła?

Trybunał jest proszony o udzielenie odpowiedzi na pytanie 7 łącznie z odpowiedzią na pytanie 6.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/49/WE z dnia 23 czerwca 2003 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązаныmi spółkami różnych państw członkowskich. Dz.U. 2003, L 157, s. 49